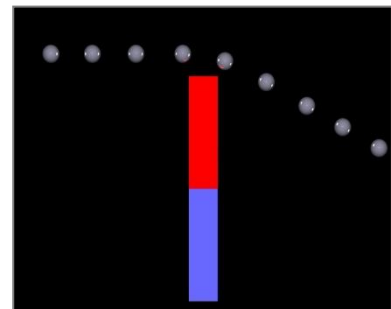

◀	<i>Tartalom</i>	<i>Fogalmak</i>	<i>Törvények</i>	<i>Képletek</i>	<i>Lexikon</i>	▶
---	-----------------	-----------------	------------------	-----------------	----------------	---

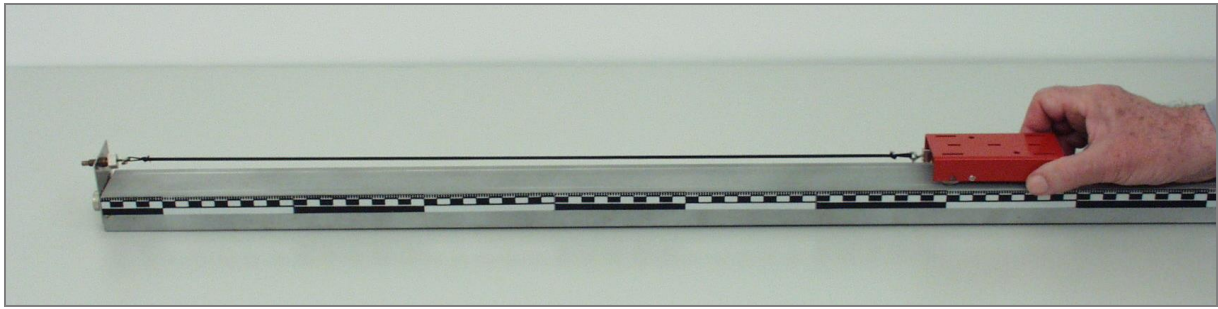
Newton II. törvénye

A „tizenegyes” rúgása előtt a földre helyezett labda nyugalomban van, de amikor a játékos belerúg, akkor sebessége megváltozik. A meglökött biliárdgolyó egyenes vonalú egyenletes mozgást végez, de egy másik golyónak vagy az asztal szélének ütközve irányt változtat, így megváltozik a sebessége. Ha a kezünkben tartott teniszlabdát elengedjük, akkor a gravitációs mező hatására g gyorsulással mozog. A vízszintes asztallapon, egy mágnes mellett elgurított vasgolyó a mágneses mezővel történő kölcsönhatás miatt letér az addigi egyenes vonalú pályájáról.

A kölcsönhatások egy részénél tehát a kölcsönhatásban részt vevő test *mozgásállapota megváltozik*, azaz a test gyorsul. A gyorsulás mértékét a test tömege is befolyásolja. Az üres teherautó gyorsulása ugyanolyan körülmények között nagyobb lehet, mint megterhelt állapotban. További hasonló megfigyelések is azt igazolják, hogy ugyanaz a kölcsönhatás a nagyobb tömegű testet kevésbé gyorsítja.

Egy kísérletsorozatban megnyújtott gumiszállal egy kiskocsit gyorsítottunk fel úgy, hogy a gumit minden esetben azonos mértékben nyújtottuk meg. Az egyes méréseket különböző tömegű kocsikkal végeztük el. A kocsik tömegét és a mért átlaggyorsulásokat a következő táblázat tartalmazza:

m (kg)	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5
$\bar{a}$ (m/s ²)	12	6	4	3	2,4
$m \cdot \bar{a}$ (kg · m/s ²)	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2

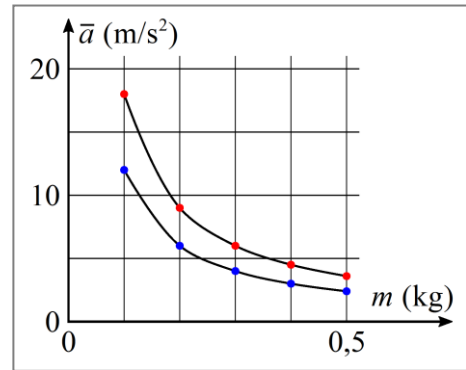
Megfigyelhető, hogy minél nagyobb a kocsi tömege, annál kisebb az átlaggyorsulása. A tömeg és az átlaggyorsulás szorzatát kiszámítva minden esetben ugyanazt az értéket (1,2 kg · m/s²) kapjuk. Eszerint a test adott hatásra bekövetkező átlaggyorsulása fordítottan arányos a test tömegével.

A mérésorozatot egy „erősebb” gumiszállal is elvégeztük, ekkor a következő eredményeket kaptuk:

m (kg)	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5
$\bar{a}$ (m/s ²)	18	9	6	4,5	3,6
$m \cdot \bar{a}$ (kg · m/s ²)	1,8	1,8	1,8	1,8	1,8

A tömeg és az átlaggyorsulás most is fordítottan arányos egymással, de szorzatuk most (1,8 kg · m/s²). Ez az érték nagyobb, mint az előző mérésorozatnál. A növekedés annak a következménye, hogy a kocsi most egy „erősebb” gumiszállal volt kölcsönhatásban.

Ha a két méréssorozat adatait gyorsulás-tömeg grafikonon ábrázoljuk, akkor a mérési pontok mindkét esetben egy-egy hiperbolához illeszkednek. Mindezek arra utalnak, hogy a test tömegének és átlaggyorsulásának a szorzata jellemző a kölcsönhatás erősségére.

A test tömegének és átlaggyorsulásának szorzatával meghatározott fizikai mennyiséget *átlagerőnek* nevezzük. Jele az angol force (erő) alapján $\bar{F}$. Képlettel:

$$\bar{F} = m \cdot \bar{a}$$

A definícióból következik, hogy az átlagerő *vektormennyiség*. Mivel a tömeg pozitív, így az átlagerő iránya megegyezik az átlaggyorsulás irányával. Az átlagerő SI-mértékegysége a newton (jele N):

$$[\bar{F}] = [m] \cdot [\bar{a}] = \text{kg} \cdot \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = \text{N}.$$

Eszerint az előző két méréssorozatban a gumiszálak által kifejtett átlagerő 1,8 N, illetve 2,4 N nagyságú volt.

Tapasztalatból tudjuk, hogy a jobban megnyújtott gumiszál nagyobb erőt fejt ki, mint a kevésbé megfeszített. Így az előző kísérletekben a mérés kezdetén a gumiszál erősebben húzta a kocsit, mint később. A mágneses mező is erősebb a mágnes közvetlen közelében, így nagyobb erőt fejt ki a vasgolyóra, mint attól távolabb. Az átlagerő tehát nem ad pontos képet a kölcsönhatás erősségéről. A kölcsönhatás pontosabban jellemezhető a pillanatnyi erővel, amelyet röviden csak erőnek nevezünk. Az *erő a test tömegének és gyorsulásának a szorzatával meghatározott fizikai mennyiség*. Az erő jele: F .

$$F = m \cdot a$$

Az erő *ugyancsak vektormennyiség*, iránya megegyezik a gyorsulás irányával. Az erő SI-mértékegysége szintén newton (N), képlettel:

$$[F] = [m] \cdot [a] = \text{kg} \cdot \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = \text{N}.$$

Az erőt meghatározó $F = m \cdot a$ összefüggést történeti okokból *Newton II. törvényének* nevezzük.

Az erő fogalmát a mozgásállapot-változást okozó kölcsönhatások jellemzéséhez vezettük be. Gyakran azonban nem nevezzük meg, hogy a vizsgált test milyen más testtel vagy mezővel van kölcsönhatásban. Helyette röviden azt szoktuk mondani, hogy a testre erő hat. Valójában azonban minden esetben testek, illetve mezők kölcsönhatásáról van szó.

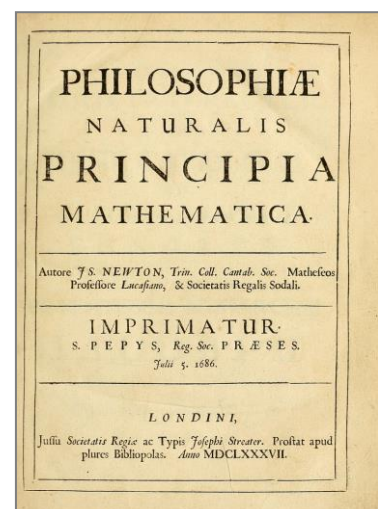
Az erő most megismert definíciója alapján kissé nehézkes az erő mérése, ezért a gyakorlatban az erő mérésére többnyire *rugós erőmérőt* használunk. A rugós erőmérő használatával kapcsolatos elvi problémákat később tárgyaljuk.

Az erővel kapcsolatban a két további elnevezéssel kell megismerkedni. Az *erő egyenesét* az erő *hatásvonalának* nevezzük. Azt a pontot ahol az erő a testre hat, az erő *támadáspontjának* nevezzük. (A hatásvonalnak és a támadáspontnak elsősorban a kiterjedt testekre ható erőknél lesz szerepe.)

Kiegészítés

1. Newton *Principia* című könyvében nem ugyanazokat a mennyiségeket tekintette alpmennyiségnek, amelyeket ma az SI-ben alpmennyiségeknek tekintünk. Ez a fizikatörténeti oka annak, hogy az erő itt bevezetett definícióját mégis törvénynek nevezzük.
2. Newton II. törvényének eredeti megfogalmazása a Principiában: „*A mozgás megváltozása arányos a külső, mozgató erővel, és annak az egyenesnek az irányában megy végbe, amelyben ez az erő hat.*” (Heinrich László

fordítása.) Newton mozgáson a tömeg és a sebesség szorzatát értette, ezt a korábbi részben pontosan definiálta is. Az erő szót sem a mai értelemben használta, az erő nála az (átlag)erő és az erőhatás időtartamának szorzatát jelenti. Mai jelöléseinkkel tehát Newton II. törvényének eredeti alakja:

$$\Delta(m \cdot v) \sim F \cdot \Delta t.$$

Ez az összefüggés levezethető az $F = m \cdot a$ összefüggésből:

$$\bar{F} = m \cdot \bar{a} = m \cdot \frac{\Delta v}{\Delta t} = m \cdot \frac{v_2 - v_1}{\Delta t} = \frac{m \cdot v_2 - m \cdot v_1}{\Delta t} = \frac{\Delta(m \cdot v)}{\Delta t}$$

azaz

$$\bar{F} = \frac{\Delta(m \cdot v)}{\Delta t}$$

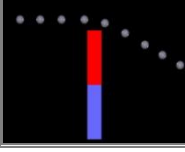

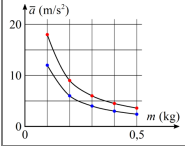

Mindkét oldalt Δt -vel beszorozva:

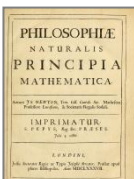
$$\bar{F} \cdot \Delta t = \Delta(m \cdot v)$$

Ez az összefüggés gyakorlatilag megegyezik a newtoni megfogalmazással. (Az összefüggésben egyenes arányosság helyett azért van egyenlőség, mert az SI-ben éppen úgy választották meg az erő mértékegységét, hogy az arányosságból egyenlőség legyen.)

3. Az erőt Simon *Stevin* (1548–1620) holland fizikus, matematikus ábrázolta először nyíllal. Stevin nevéhez fűződik a tizedestörtekkel való számolás bevezetése is 1595-ben.

Képek jegyzéke

	<p>Labda a tizenegyes elrúgásakor W https://commons.wikimedia.org/wiki/File:2013-09-08_Patrice_Bernier_penalty.jpg</p>
	<p>Billiárdgolyók ütközése © https://www.flickr.com/photos/31732378@N02/3028813309/sizes/o/</p>
	<p>Teniszlabda leesése © http://www.fizkapu.hu/fizfoto/fotok/fizf0008.jpg</p>
	<p>Mágnes mellett elguruló vasgolyó © http://www.fizkapu.hu/fizfoto/fotok/fizf0018.jpg</p>
	<p>Kiskocsi gyorsítása gumiszállal © http://www.fizkapu.hu/fizfoto/fotok/fizf0019.jpg</p>
 <p>The graph shows average acceleration $\bar{a}$ (m/s²) on the y-axis (0 to 20) and mass m (kg) on the x-axis (0 to 0.5). Three curves are plotted, all showing a decreasing trend of acceleration as mass increases.</p>	<p>Átlaggyorsulás–tömeg grafikon © http://www.fizikakonyv.hu/rajzok/0110.svg</p>
	<p>Régi rugós erőmérő W https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Dinam%C3%B3metro.jpg</p>
	<p>Rugós erőmérő © http://www.fizkapu.hu/fizfoto/fotok/fizf0020.jpg</p>

	<p>Rugós erőmérő kör alakú skálával</p> <p>© http://www.fizkapu.hu/fizfoto/fotok/fizf0021.jpg</p>
	<p>A <i>Philosophiæ Naturalis Principia Mathematica</i> címlapja (1687)</p> <p>W https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Principia-title.png</p> <p>A teljes könyv digitalizált változata</p> <p>https://books.google.hu/books?id=-3RXspUecy4C</p>

Jelmagyarázat:

- © **Jogvéde**tt anyag, felhasználása csak a szerző (és az egyéb jogtulajdonosok) írásos engedélyével.
- W A **Wikimedia Commons**-ból származó kép, felhasználása az eredeti kép leírásának megfelelően.

◀	<i>Tartalom</i>	<i>Fogalmak</i>	<i>Törvények</i>	<i>Képletek</i>	<i>Lexikon</i>	▶
---	-----------------	-----------------	------------------	-----------------	----------------	---